

Dankbaar voor wie hij was gedenken wij
JOSEPHUS HENRICUS JOHANNES EKEL
echtgenoot van
ALBERTA JOHANNA COOLEGEM

Geboren te 's-Hertogenbosch 27 januari 1910,
gestorven te Boxtel 23 december 1980 en aldaar
begraven 27 december 1980.

„Heden nog zult gij weten dat de Heer ons
komt redden, en morgen zult ge zijn heerlijk-
heid zien.” (ex 16,6-7)

Toen ieder zich opmaakte voor kerstmis, het
feest van het licht, is hij van hier vertrokken:
de man met een mooi karakter, open en ont-

vankelijk, hartelijk voor ieder en goed voor
zijn vrouw. Samen hadden zij het goed, om-
dat ze elkaar de ruimte gaven, die zij nodig
hadden om zich te ontplooien tot twee fijne
mensen. Zo vonden zij hun weg door het
leven, ook na de dood van hun enige - nog
jonge - zoon. De pijn om dit verlies greep
hem aan en hij kreeg maagklachten. Zijn mu-
zikale werkzaamheden moest hij stopzetten, de
drummer, die zijn laatste instrument ombouw-
de tot een herdenkingsteken. Zijn huis werd
een ontspannings-werkplaats voor ragfijne
scheepsbouw in het klein. Ook met naald en
draad wist hij behendig menig fijnzinnig werk-
stuk te maken. Maar gaandeweg nam zijn
kracht af; hij wist dat het niet meer ging; hij
kwam nauwelijks meer buiten en alleen in kon-
takt met een ander leefde hij nog even op.
Enkele dagen voor kerstmis liet hij zich roe-
pen op de muziek van „Nu zijt wellekome”.
Vredig is hij gestorven.

„Hij zal gezegend worden, beloond door God,
zijn Verlosser” (ps. 24), want hij was een
goed mens.

Voor uw blijk van medeleven in deze dagen
wil ik u danken.

A. J. Ekel-Coolegem